

CORRECTIONELE RECHTBANK ANTWERPEN, 7 FEBRUARI 2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC5 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN30.LB.92339-16

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

En waarbij zich als burgerlijke partij heeft aangesloten:

1) mtr. A. M., advocaat, in haar hoedanigheid van voogd ad hoc voor de minderjarige Mejuffrouw A. N., geboren te (...) op (...), kantoorhoudende te (...),

-ter zitting vertegenwoordigd door meester S. T., advocaat bij de balie te Antwerpen;

2) Meester A. N., advocaat, in haar hoedanigheid van voogd ad hoc voor de minderjarige B. F., geboren op (...),

-ter zitting vertegenwoordigd door meester A. S., advocaat bij de balie te Antwerpen,

TEGEN:

1. B. M.

Zonder beroep

Geboren te (...)

op (...)

Wonende te (...)

Belg

AANGEHOUDEN

2. B. D.

Zonder beroep

Geboren te (...)

op (...)

Wonende te (...)

Belgische

AANGEHOUDEN (ELEKTRONISCH TOEZICHT)

3. H. P.

Zonder beroep

Geboren te (...)

op (...)

Adreskiezende te (...)

Belg

VRIJ ONDER VOORWAARDEN

BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd

A. De eerste, te Antwerpen, in de nacht van 27 op 28 juli 2016

Gepoogd te hebben, opzettelijk met het oogmerk om te doden, A. N., geboren te (...) op 6 maart 2001 te doden, het voornemen om deze misdaad te plegen zich geopenbaard hebbende door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken, en alleen tengevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist;

B. De tweede en de derde, te Antwerpen, tussen 1 januari 2014 en 6 maart 2015, meermaals op niet nader bepaalde data,

De misdaad van verkrachting met behulp van geweld gepleegd te hebben, zijnde elke daad van seksuele penetratie, van welke aard en met welk middel ook, die gepleegd wordt op de persoon van een kind dat de volle leeftijd van veertien jaar niet heeft bereikt, namelijk op de persoon van het kind

A. N., geboren te (...) op 6 maart 2001 dat de volle leeftijd van veertien jaar niet bereikt had, doch volle tien jaar oud was; de schuldige behorende tot degenen die over het slachtoffer gezag hebben; de de facto schoonmoeder/schoonvader zijnde

C. De tweede en de derde, te Antwerpen, tussen 1 januari 2014 en 6 maart 2015, meermaals op niet nader bepaalde data

Een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, ten einde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, geen volle veertien jaar oud, namelijk A. N., geboren te (...) op (...), te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt;

D. De tweede en de derde, te Antwerpen, tussen 5 maart 2015 en 28 juli 2016, meermaals op niet nader bepaalde data

Een aanslag tegen de zeden te hebben gepleegd door, ten einde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, geen volle 16 jaar oud, namelijk A. N., geboren te (...) op (...), te hebben opgewekt, begunstigd of vergemakkelijkt

E. Te Antwerpen

A. N., geboren te (...) op (...) aan een onmenselijke behandeling, zijnde elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren, onderworpen te hebben, namelijk door haar onder andere als kindbruid vanuit haar thuisland Macedonië te hebben laten overkomen, haar volgens de Roma-traditie te hebben uitgehuwelijkt aan eerste inverdenkinggestelde, haar iedere vorm van onderwijs, individuele vrijheid of zelfontplooiing te hebben ontzegd,

haar enkel te hebben toegelaten huishoudelijke taken uit te voeren en haar sociaal te hebben geïsoleerd, teneinde haar als minderjarige gewoon te maken aan en te dwingen tot een, ten opzichte van haar de facto echtgenoot, meer bepaald eerste inverdenkinggestelde, inferieure positie als echtgenote, wiens bestaansreden beperkt wordt tot het uitvoeren van huishoudelijke taken en het zorgen voor nakomelingen; de onmenselijke behandeling gepleegd zijnde op een minderjarige

I. De tweede en de derde, van 1 januari 2014 tot en met 28 juli 2016

II. De eerste, van 1 april 2015 tot en met 28 juli 2016

F. De tweede en de derde, te Antwerpen, tussen 1 januari 2014 en 21 februari 2014, op niet nader bepaalde datum

Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3° Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het

nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten door deze persoon in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was; met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met name ten aanzien van A. N., geboren te (...) op (...)

G. Te Antwerpen, de eerste, op 13 juni 2016

Gepoogd te hebben bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3° Sw., zich schuldig te maken aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten door deze persoon in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was; met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met name ten aanzien van B. F. geboren op (...)

H. Aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging gepleegd te hebben op de persoon of met behulp van de persoon van een kind van het mannelijke of het vrouwelijke geslacht beneden de volle leeftijd van 16 jaar, namelijk de hierna vermelde personen

I. Te Antwerpen, ten aanzien van A. N., geboren te (...) op (...)

a) De tweede en de derde, tussen 1 januari 2014 en 28 juli 2016, meermaals op niet nader bepaalde data,

b) De eerste, tussen 1 april 2014 en 28 juli 2016, meermaals op niet nader bepaalde data

II. De eerste, te Antwerpen en/of elders in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, en/of bij samenhang te Erpe-Mere en/of te Aalst in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde en/of elders in het Rijk, tussen 12 juni 2016 en 19 juni 2016, één of meerdere malen op niet nader bepaalde datum of data, ten aanzien B. F. geboren op 4 januari 2001

I. De eerste, te Antwerpen, op 28 juli 2016

Onder een bevel of onder een voorwaarde, mondeling, A. N., A. N. en/of G. V. te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is

J. De eerste en de tweede, op 28 juli 2016

Verzuimd te hebben hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen, de verzuimer kunnende helpen zonder ernstig gevaar voor zichzelf of voor anderen, de in groot gevaar verkerende persoon minderjarig zijnde, namelijk A. N., geboren te (...) op (...);

K. De eerste, te Antwerpen, tussen 1 mei 2016 en 14 juni 2016, één of meerdere malen op niet nader bepaalde datum of data

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een minderjarige, namelijk A. N., geboren te (...) op (...); de feiten gepleegd zijn door haar vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of door een persoon die haar onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd 02/12/2016 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagden;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gelet op het tussenvonnis dd. 20/12/2016 waarbij de aanstelling van een voogd ad hoc werd bevolen.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten:

- ontwikkeld door meester S. T., advocaat bij de balie te Antwerpen voor de burgerlijke partij sub 1;
- ontwikkeld door meester A. S., advocaat bij de balie te Antwerpen voor de burgerlijke partij sub 2;

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door:

- meester J. Platteau, advocaat bij de balie te Antwerpen voor eerste beklaagde.
- meester Ph. Carsau en meester W. Damen, advocaten bij de balie te Antwerpen voor tweede beklaagde.
- meester H. Berkmoes, advocaat bij de balie te Antwerpen voor derde beklaagde.

en tevens tweede en derde bijgestaan door de tolk in de Servische taal dewelke de door de wet vereiste eed heeft afgelegd.

oOOo

OP STRAFGEBIED

Op strafrechtelijk gebied

Eerste beklaagde M. B. wordt vervolgd wegens poging doodslag van N. A. (tenlastelegging A), de onmenselijke behandeling van N. A. (tenlastelegging E.II), poging mensenhandel (tenlastelegging G), aanranding van de eerbaarheid (tenlasteleggingen H.I.b) en H.II), mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde (tenlastelegging I), schuldig verzuim (tenlastelegging J) en opzettelijke slagen of verwondingen (tenlastelegging K).

Tweede beklaagde D. B. en derde beklaagde P. H. worden vervolgd wegens verkrachting van een kind beneden de volle leeftijd van veertien jaar in de hoedanigheid van de facto schoonmoeder en schoonvader (tenlastelegging B), het begunstigen of vergemakkelijken van de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige beneden de volle leeftijd van veertien jaar, respectievelijk beneden de volle leeftijd van zestien jaar (tenlasteleggingen C en D), de onmenselijke behandeling van N. A. (tenlastelegging E.I), mensenhandel (tenlastelegging F) en aanranding van de eerbaarheid (tenlastelegging H.I.a)). Bijkomend dient tweede beklaagde zich te verantwoorden wegens schuldig verzuim (tenlastelegging J).

Voorafgaandelijk : wat betreft de leeftijd van N. A.

Voor verschillende van de tenlasteleggingen waar de leeftijd van N. A. van belang is naar strafrechtelijke kwalificatie en/of strafbaarheid toe, wordt door de verdediging opgeworpen dat er twijfel zou bestaan omtrent haar leeftijd. Ze zou ouder zijn dan hetgeen wordt aangenomen op basis van de in de dagvaarding vermelde geboortedatum. Door de raadsman van eerste beklaagde worden foto's bijgebracht waaruit beweerdelijk zou blijken dat N. A. in werkelijkheid ouder is.

De rechtbank stelt vast dat de leeftijd van N. A. zoals weerhouden in de dagvaarding gebaseerd is op officiële documenten en is van oordeel dat er geen reden is om te twijfelen aan de daarin vermelde geboortedatum. De bijgebrachte foto's tonen N. A. zwaar opgemaakt en derhalve ouder tonend; er kunnen geenszins zinnige conclusies uit getrokken worden wat haar leeftijd betreft, laat staan dat op basis van deze foto's officiële documenten in vraag zouden kunnen worden gesteld. Zowel N. als haar vader ontkennen dat ooit beweerd zou zijn geweest dat N. in werkelijkheid ouder was; los van de bewering van beklaagden zijn er geen elementen die dit ondersteunen.

Algemeen

Op 28 juli 2016 begaven de verbalisanten van de lokale politie Antwerpen zich naar de Bredabaan 922 te Merksem nadat een onbekende oproeper had gemeld dat aldaar iemand werd neergestoken. In de woonkamer van de woning troffen zij D. B. (tweede beklaagde), A. B., D. B. en K. B. aan. Buiten troffen zij B. B. aan, volgens de verbalisanten de enige die verstaanbaar Nederlands sprak.

B. B. deelde mee dat in de slaapkamer op het gelijkvloers een meisje in bed lag met verschillende steekwonden. Deze zouden afgelopen nacht zijn toegebracht door haar broer, M. B. (eerste beklaagde). Het slachtoffer zou de vriendin van eerste beklaagde zijn.

In de slaapkamer troffen de verbalisanten N. A. met dekens over zich aan op een tweepersoonsbed. Ze gaf aan dat ze de Nederlandse taal niet machtig was en maakte een angstige indruk. Op de vraag van de verbalisanten of ze nood had aan medische verzorging, leek ze niet onmiddellijk te willen ingaan. Ze gaf weinig medewerking en toonde ook geen verwondingen. Na contactname met hun hoofdinspecteur trachtten de verbalisanten, het slachtoffer ervan te overtuigen haar verwondingen te tonen, alsmede verdere informatie in te winnen. Uiteindelijk toonde N. A. toch haar verwondingen. Gelet op de ernst van de kwetsuren besloten de verbalisanten, onmiddellijk een ziekenwagen ter plaatse te vragen met het oog op de verzorging van de verwondingen. Na ter plaatse de eerste zorgen te hebben ontvangen, werd het slachtoffer voor verdere medische verzorging overgebracht naar het ziekenhuis. De verbalisanten telden in totaal 10 steek- en/of snijwonden, waarvan zeven op de nek en de rug, twee op de rechterarm en één in de linkerwijsvinger. Van de dokter vernemen de verbalisanten dat de verwondingen mogelijk levensbedreigend zijn, aangezien één van de longen geraakt zou kunnen zijn. In het zgn. "politieattest dd. 28 juli 2016 was sprake van ernstige, mogelijks levensbedreigende letsels, waarvoor heelkundige ingreep en hospitalisatie noodzakelijk waren. In een bijkomend medisch attest van diezelfde datum wordt gewag gemaakt van een opname op de dienst intensieve zorgen voor postoperatieve observatie en behandeling na exploratie en hechten van multipole snijwonden ten gevolge van messteken ter hoogte van de rechter thoraxhelft en de rechterarm en van een ernstige steekwonde met haemotopneumothorax waarvoor een thoraxdrainage noodzakelijk was. In de medische verslaggeving vanuit ZNA Jan Palfijn dd. 4 augustus 2016 (neergelegd ter zitting) wordt gemeld dat N. A. ingevolge de feiten een operatie diende te ondergaan onder algehele narcose, tijdens dewelke een pleuradrainage werd uitgevoerd in het licht van de vastgestelde pneumothorax ("klaplong") en dat meerdere verwondingen werden gehecht (waarvan er drie als diep penetrerend werden aangemerkt).

Tweede beklaagde werd summier verhoord op 28 juli 2016. Volgens haar was N. een stuk ouder dan hetgeen bleek uit haar papieren; de vader van N. zou de papieren hebben veranderd. Over de feiten zei tweede beklaagde dat ze 's nachts "au" had horen roepen, dat ze naar de kamer van eerste beklaagde en N. was gegaan en het licht had aangedaan en dat ze toen "een beetje bloed" had gezien. N. had toen enkel een BH en een onderbroek aan. Ze had het bloed proper gemaakt en N. een Dafalgan gegeven. 's Ochtends had ze haar soep gegeven en opnieuw een Dafalgan. Ze had niet de hele ruzie gehoord, alleen dat het over een meisje ging en dat N. jaloers was.

B. B. verklaarde op 28 juli 2016 dat ze kort voor de middag een sms-bericht ontving van haar broer, eerste beklaagde, waarin hij vroeg om haar te bellen. Toen ze dit deed vroeg eerste beklaagde haar om ter plaatse te komen, waaraan ze ook gevolg gaf. Aldaar zei eerste beklaagde dat zij N. A. diende te verzorgen. Eerste beklaagde stelde dat hij in de loop van de nacht ruzie had gekregen met haar en dat hij haar had gestoken met een mes. Na de verwondingen naar beste vermogen te hebben verzorgd, meldde ze dat ze frisdrank ging halen voor het slachtoffer, waarna ze besloot de politiediensten te contacteren omdat ze vreesde voor de gezondheid van het slachtoffer. Volgens haar hadden eerste beklaagde en N. A. in het verleden al meermaals ruzie gehad.

N. A., broer van N., verklaarde op 28 juli 2016 dat hij op voormelde datum gebeld werd door eerste beklaagde, die zei dat hij zijn zus acht keer had gestoken en dat hij, als zijn zus naar de politie zou bellen, hetzelfde met hem zou doen maar dat hij dan dood zou zijn.

In aanwezigheid van de verbalisanten, ontving N. A. een telefoontje; toen de verbalisanten de GSM overnamen, werd onder meer gemeld dat N. A. geen verklaringen meer zou willen afleggen en dat "G. en A." vermoord zouden worden door eerste beklagde als zou blijken dat zij met de politie gepraat hadden.

N. A. verklaarde op 29 juli 2016 dat ze de avond voordien ruzie had gekregen met eerste beklagde over het feit dat hij een andere vriendin zou hebben. Bij deze ruzie viel hij haar aan met een mes. De snijwonde aan haar hand liep zij op doordat ze het mes had trachten te grijpen. Eerste beklagde had haar verschillende malen in de rug gestoken met het mes. Van de feiten zelf was niemand getuige geweest. Toen de moeder van eerste beklagde 's ochtends zag wat eerste beklagde had gedaan, vroeg ze hem of hij gek was geworden en zei ze dat verzorgingsmateriaal moest worden gehaald bij de apotheker, waarop eerste beklagde pijnstillers ging halen. Eerste beklagde had ondertussen ook B. B. gebeld, dewelke haar verzorgde. Niemand had voor haar een dokter gebeld. Ze wist niet wie de politie had verwittigd.

Nog steeds volgens voormelde verklaring van N. A. woonde ze al drie jaar bij de familie B.. Ze was met eerste beklagde gehuwd op 12-jarige leeftijd, dit volgens de Roma-traditie. Beiden hadden volledige seksuele betrekkingen en N. A. had al tweemaal een miskraam gehad, op haar 13 jaar en op haar 14 jaar. Ze wilde niet dat eerste beklagde in de gevangenis belandde maar wilde ook niet officieel met hem trouwen want ze had schrik van hem. Tijdens haar verblijf in België was ze nooit naar school gegaan omdat dit niet mocht van tweede beklagde. Ze stond in voor alle huishoudelijke taken, behalve koken want dit deed tweede beklagde zelf. N. A. wist dat eerste beklagde enkele maanden eerder een meisje (F.) vanuit Duitsland had meegenomen naar België en dat hij met haar wenste te huwen.

E. A., de vader van N. A., verklaarde op 2 augustus 2016 dat hij met derde beklagde afspraken had gemaakt en vervolgens N. A. naar België had gebracht om met eerste beklagde te huwen volgens de Roma-traditie. Zij was toen 12 jaar. E. A. bevestigde dat 6 maart 2001 wel degelijk de werkelijke geboortedatum is van zijn dochter.

Eerste beklagde stelde op 3 augustus 2016 dat hij, na via het internet contact te hebben gelegd met N. A., met haar huwde volgens de Roma-traditie, dit met instemming van zijn ouders en van de vader van N. A.. Zij werd door haar vader naar België overgebracht. Haar vader heeft gezegd dat zij in 2014 al zestien jaar oud was. Eerste beklagde ontkende dat tweede beklagde N. A. zou hebben verboden om naar school te gaan. In de Roma-cultuur was het wel gebruikelijk dat vrouwen geen scholing volgen maar voor het huishouden instaan. N. A. diende zo snel mogelijk een kind te krijgen zodat zij Belg kon worden. Vanaf de aanvang van hun relatie had hij seksuele betrekkingen met N..

Op zeker ogenblik had hij vermoedens dat N. A. hem bedroog met een familielid. Hij had haar toen geslagen en had tevens besloten om iemand anders te zoeken. Hij ging F. B. ophalen in Duitsland en wilde met haar huwen. Hij wilde niet antwoorden op de vraag of hij seks met haar had gehad. Omdat haar ouders niet akkoord waren had hij haar teruggestuurd. Nadat hij naar eigen zeggen een week in Spanje had verbleven om na te denken, heeft hij zijn relatie met N. A. voortgezet, in het geloof dat ze hem toch niet had bedrogen. Toen ze in de nacht van de feiten samen in bed lagen, vertelde N. A. hem dat ze hem had bedrogen met het familielid van wie hij al een vermoeden had. Alles werd zwart voor hem en hij heeft haar gestoken met een mes dat op of in het nachtkastje lag. Zijn broer S. kwam de kamer binnen en heeft hem vastgenomen zodat hij verder niets meer kon doen. Beklagde was toen al gestopt. Hij wist niet meer hoe vaak hij had gestoken. Hij herinnerde zich wel dat N. het mes had trachten af te nemen en dat zij daarbij gekwetst werd aan haar hand.

Er was veel bloed en eerste beklaagde schrok hiervan. Na initieel te zijn weggereden, kwam hij terug en bood hij zijn excuses aan. Hij ging zijn zus B. ophalen en reed met haar naar de apotheker om ontsmettingsmiddel, verbanden en een pijnstillertje te gaan halen. B. heeft N. dan verzorgd. Volgens eerste beklaagde had tweede beklaagde de verwondingen van N. gezien; ze had haar trouwens al verzorgd voordat B. zich over haar ontfermde.

Bij zijn verhoor door de onderzoeksrechter dd. 4 augustus 2016 bevestigde eerste beklaagde in grote lijnen zijn eerdere verklaringen. Hij stelde dat zijn vader het familielid was waarmee N. hem heeft bedrogen. Daarnaast stelde hij dat zijn broer hem had weggetrokken toen hij het geschreeuw van N. hoorde.

Op 7 augustus 2016 werd N. A. herverhoord. Ze verklaarde dat het mes waarmee eerste beklaagde had gestoken zich volgens haar bevond in zijn handtas, die waarschijnlijk op de grond lag naast het nachtkastje. Afwijkend van haar eerdere verklaring stelde ze dat er geen ruzie was op het ogenblik waarop eerste beklaagde begon te steken. De broer van eerste beklaagde, S., is de slaapkamer zijn binnengekomen en heeft eerste beklaagde weggetrokken toen hij nog aan het steken was. Indien S. niet was tussengekomen, had eerste beklaagde volgens haar vermoedelijk blijven steken met het mes tot ze dood was.

Verderop in haar verklaring stelde N. A. dat de aanleiding voor de messteken was geweest dat eerste beklaagde dacht dat zij hem vrijwillig had bedrogen met zijn vader. N. stelde dat ze meermaals seksueel misbruikt werd door derde beklaagde. Niemand was hier van getuige. Enkele maanden eerder heeft N. aan eerste beklaagde gezegd wat zijn vader gedaan had, waarna deze zijn moeder en zijn vader hiermee geconfronteerd had.

Nog steeds volgens voormelde verklaring had N. na de feiten nog telefonisch contact met eerste beklaagde, waarbij hij haar zou hebben gevraagd om te zeggen dat zij jaloers was geworden omdat hij iemand anders had; zij mocht niets zeggen over het misbruik door de vader van eerste beklaagde, anders zou hij haar broers vermoorden. Bij weten van N. had haar vader nooit beweerd dat ze in werkelijkheid ouder was dan de leeftijd op haar papieren; haar geboortedatum was wel degelijk 6 maart 2001.

Bij haar verhoor dd. 9 augustus 2016 bevestigde tweede beklaagde dat in samenspraak met de vader van N. het huwelijk naar Roma-traditie tussen N. en eerste beklaagde werd geregeld. Zij stelde dat de vader van N. heeft gezegd dat zijn dochter zestien was in plaats van twaalf. N. zelf heeft gezegd dat ze niet naar school wilde gaan. Ze beweerde niet op de hoogte te zijn gebracht van gebeurlijke seksuele handelingen tussen N. en derde beklaagde. Wat de messteken betreft die aan N. werden toegebracht, stelde ze dat ze niets had gehoord in de nacht van de feiten; ze had achteraf wel het bloed en de verwondingen gezien. Op dat ogenblik was eerste beklaagde al niet meer thuis; hij was al onderweg om B. te gaan halen. Ze werd naar eigen zeggen gek toen ze het bloed zag, maar belde geen ambulance "omdat ze van zoiets niet veel wist". Wanneer B. er was, heeft ze gezegd dat het ernstig was en dat een ambulance gebeld diende te worden. B. heeft dan een ambulance gebeld. N. wilde dat ze niemand belde want ze heeft schrik van dokters. Ze had met een T-shirt het bloed afgeveegd en N. soep en een Dafalgan gegeven. Wat derde beklaagde betreft, stelde tweede beklaagde dat hij regelmatig over de vloer kwam.

Bij haar verhoor door de onderzoeksrechter dd. 10 augustus 2016 bevestigde tweede beklaagde in grote lijnen haar eerdere verklaringen. Ze stelde dat ze de messteken op de rug van N. had gezien, het bloed had afgeveegd met een T-shirt, een Dafalgan-tablet had gegeven en eerste beklaagde had gezegd dat hij zijn zus diende te bellen om te bespreken wat men verder zou doen (hetgeen een afwijking impliceert van haar eerdere verklaring).

B. B. werd herverhoord op 22 augustus 2016. Zij bevestigde dat ze een sms had ontvangen van eerste beklagde en hem vervolgens had opgebeld. Hij zei dat hij haar zou ophalen; toegekomen in de woning van tweede beklagde zag ze N. onder een laken liggen op bed. Eerste beklagde zei dat hij ruzie had gemaakt en haar had gestoken met een mes. Toen N. recht kwam van onder het laken zag ze verwondingen aan haar rug en vinger. Ze zei eerste beklagde dat een ziekenwagen diende te worden gebeld omdat het ernstige verwondingen waren aan haar rug. Eerste beklagde zei dat geen ziekenwagen gebeld mocht worden. Zij verzorgde de verwondingen dan maar naar beste vermogen. In de Lidl aan de overzijde van de straat is ze naar de WC gegaan zodat ze even alleen was, en dan heeft ze de politie gebeld.

Bij zijn herverhoor dd. 3 augustus 2016 bevestigde eerste beklagde in grote lijnen zijn eerdere verklaringen. Hij stelde dat hij niet meer met het mes aan het steken was toen zijn broer binnenkwam en hem wegtrok. Hij bevestigde dat hij haar voor de steekpartij ook al eens had geslagen omwille van het vermoeden dat ze hem bedroog. Hij nam toen een kabel en heeft haar daarmee geslagen.

Derde beklagde werd verhoord op 20 augustus 2016. Hij stelde dat eerste beklagde niet zijn natuurlijke zoon was, maar dat hij in het Roma-milieu wel als zijn zoon beschouwd werd. Hij bevestigde zijn tussenkomst bij de regeling van het huwelijk tussen eerste beklagde en N. conform de Roma-traditie. Hij dacht dat N. in werkelijkheid 15 à 16 jaar was. Hij ontkende N. ooit seksueel te hebben benaderd. Hij verklaarde dat hij eigenlijk niet veel te zeggen had in de familie van eerste beklagde. Hij stelde niet constant te verblijven in het gezin van tweede beklagde. Uit zijn verklaringen kan wel worden opgemaakt dat hij er regelmatig over de vloer kwam en dat hij op de hoogte was van het reilen en zeilen binnen het gezin.

Wat betreft tenlasteleggingen A, I en J

Door de verdediging wordt betwist dat de intentie tot doden zou kunnen worden afgeleid uit de verwondingen en de medische vaststellingen dienaangaande. Terzake wordt tevens verwezen naar een door de verdediging bijgebracht verslag van Dr. Jan Bolt dd. 18 januari 2017, met als conclusie dat de vastgestelde letsels niet levensbedreigend waren. Voor zover de rechtbank hieraan zou twijfelen, verzoekt de raadsman van eerste beklagde om de aanstelling van een gerechtsdeskundige. Bijkomend stelt de raadsman dat eerste beklagde reeds voor de tussenkomst van zijn broer S. was gestopt met het toebrengen van messteken. Uit de dossiergegevens kan volgens hem niet worden opgemaakt dat eerste beklagde nog messteken aan het toedienen was op het ogenblik waarop zijn broer de slaapkamer binnenkwam.

Zonder afbreuk te doen aan de ernst van de feiten bedoeld onder tenlastelegging A, is de rechtbank van oordeel dat uit de medische vaststellingen, de aard en lokalisatie van de toegebrachte letsels en de diverse en soms tegenstrijdige verklaringen niet met zekerheid de intentie tot doden kan worden afgeleid.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten onder tenlastelegging A dienen te worden geherkwalificeerd als volgt :

“opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan N. A., geboren te (...) op (...), met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige”.

De aldus geherkwalificeerde feiten onder tenlastelegging A zijn naar het oordeel van de rechtbank afdoende bewezen lastens eerste beklaagde op grond van de resultaten van het strafonderzoek. Terzake kan onder meer worden verwezen naar de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van het slachtoffer, de medische vaststellingen, de foto's in het strafdossier, de verklaringen van tweede beklaagde, de verklaringen van B. B. en de verklaringen van eerste beklaagde, in de mate waarin hij de feiten toegaf.

Ook de feiten onder tenlastegging I zijn lastens eerste beklaagde afdoende bewezen op grond van de gegevens van het strafdossier. Terzake kan onder meer worden verwezen naar de verklaringen van N. A., de verklaringen van N. A. en de vaststellingen van de verbalisanten.

De feiten onder tenlastelegging J zijn naar het oordeel van de rechtbank afdoende bewezen lastens eerste en tweede beklaagde op grond van de resultaten van het strafonderzoek. Terzake kan onder meer worden verwezen naar de vaststellingen van de verbalisanten, de medische vaststellingen, de verklaringen van N. A., de verklaringen van B. B. en de verklaringen van eerste en tweede beklaagde zelf, in de mate waarin eruit blijkt dat ze op de hoogte waren van de toestand waarin het slachtoffer verkeerde doch verzuimden de actie te ondernemen die gelet op deze toestand van hen kon worden verwacht.

Naar het oordeel van de rechtbank is afdoende bewezen dat N. A. na de toegebrachte messteken in groot gevaar verkeerde, dat eerste en tweede beklaagde hiervan op de hoogte waren en dat zij verzuimden hulp te verlenen zoals bedoeld in artikel 422bis Sw., zijnde werkelijke hulp waardoor, in de mate van het mogelijke, het gevaar waarin het slachtoffer verkeert bezworen kon worden, hetgeen door de rechter soeverein beoordeeld dient te worden in feite, rekening houdend met de gegevens van de zaak. Gelet op de toestand waarin het slachtoffer verkeerde, is het duidelijk dat een onmiddellijke professionele medische tussenkomst vereist was. Eerste en tweede beklaagde hadden dan ook onmiddellijk de hulpdiensten dienen te verwittigen, hetgeen B. B. (via contactname met de politiediensten) trouwens ook deed nadat zij zich had vergewist van de toestand van het slachtoffer en zich had gerealiseerd dat amateuristische lapmiddelen geen soelaas konden brengen.

Wat betreft tenlastelegging B

Uit het gegeven dat derde beklaagde door de Raadkamer buiten vervolging werd gesteld wegens feiten van verkrachting die hij in de periode tussen 1 januari 2015 en 6 maart 2015 (cfr. de oorspronkelijke tenlastelegging B.II) en in de periode tussen 5 maart en 14 juni 2016 (cfr. de oorspronkelijke tenlastelegging L) rechtstreeks zou hebben gepleegd opzichtens N. A., uit de dossiergegevens en uit de toelichtingen ter zitting maakt de rechtbank op dat onder tenlastelegging B wordt bedoeld dat tweede en derde beklaagde kennis hadden van seksuele betrekkingen met penetratie tussen eerste beklaagde en N. A. en dit gedoogden in plaats van in te grijpen.

Los van de bedenkingen die men terzake kan hebben naar moraliteit en ouderlijke verantwoordelijkheid toe, is de rechtbank van oordeel dat voormelde houding op zich niet volstaat als basis voor een veroordeling van tweede en derde beklaagde hoofdens feiten van verkrachting ten aanzien van N. A.. Tweede en derde beklaagde zullen dan ook worden vrijgesproken van de feiten onder tenlastelegging B.

In de mate waarin onder tenlastelegging B toch zou worden verwezen naar feiten die derde beklagde rechtstreeks zou hebben gepleegd ten aanzien van N. A., merkt de rechtbank op dat zulks onvoldoende blijkt uit de thans voorliggende gegevens van het strafdossier.

Wat betreft tenlasteleggingen C en D

Art. 379, eerste lid Sw. stelt strafbaar “hij die een aanslag tegen de zeden pleegt doordat hij, teneinde eens anders driften te voldoen, de ontucht, het bederf of de prostitutie van een minderjarige van het mannelijke of vrouwelijke geslacht opwekt, begunstigt of vergemakkelijkt”.

De feitenrechter beoordeelt op onaantastbare wijze of er al dan niet sprake is van ontucht, zedenbederf of prostitutie, voor zover hij aan die begrippen hun gebruikelijke betekenis toekent. De begrippen ontucht, bederf en prostitutie worden door de wetgever niet gedefinieerd. Het begrip ontucht omvat gedragingen van grove zinnelijkheid en onzedelijkheid in de brede zin die maatschappelijk als buitensporig worden beschouwd, rekening houdende met onder meer de leeftijd van de betrokkene. Het begrip bederf slaat op het gevolg dat dergelijke handelingen hebben of kunnen hebben voor de seksualiteitsbeleving van de betrokkene.

De feiten onder tenlasteleggingen C en D zijn naar het oordeel van de rechtbank afdoende bewezen lastens tweede en derde beklagde op basis van de resultaten van het strafonderzoek. Terzake kan onder meer worden verwezen naar de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van het slachtoffer en de verklaringen van eerste, tweede en derde beklagde. Tweede en derde beklagde waren betrokken bij de totstandkoming van het huwelijk conform de Roma-traditie van hun (stief)zoon met N. A.; ze waren op de hoogte van de seksuele relatie tussen beiden en verleenden er hun goedkeuring aan. De feiten vonden plaats in de woning van tweede beklagde waar derde beklagde regelmatig over de vloer kwam.

Wat betreft tenlasteleggingen E.I en E.II

De onmenselijke behandeling, bedoeld in artikel 417bis Sw. is elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of druk op hem of derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren.

Uit de voorliggende gegevens kan worden opgemaakt dat N. A. met goedkeuring van tweede en derde beklagde (en met goedkeuring van haar vader) conform de Roma-traditie werd uitgehuwelijkt aan eerste beklagde om vervolgens, in plaats van naar school te gaan en andere activiteiten te ontwikkelen die kaderen in een normale zelfontplooiing van een meisje van haar leeftijd, hoofdzakelijk te worden ingeschakeld om huishoudelijke taken te verrichten in het gezin van tweede beklagde, waar ook derde beklagde regelmatig over de vloer kwam.

De rechtbank onderschrijft het grote belang van de vrijwaring van de rechten van alle minderjarigen die zich op het Belgisch grondgebied bevinden en van hun zelfontplooiing, maar is anderzijds van oordeel dat in casu niet afdoende bewezen is dat voldaan is aan de constitutieve bestanddelen van

artikel 417bis Sw. De rechtbank acht onvoldoende aangetoond dat opzettelijk ernstig leed werd toegebracht met de intenties, bedoeld in voormelde bepaling.

Gelet op het voorgaande zal eerste beklaagde worden vrijgesproken voor de feiten onder tenlastelegging E.II en zullen tweede en derde beklaagde worden vrijgesproken voor de feiten onder tenlastelegging E.I.

Wat betreft tenlastelegging F

Zoals kan worden opgemaakt uit hetgeen reeds hoger werd gesteld, werd N. A. mede door toedoen van tweede en derde beklaagde naar België overgebracht in het kader van een kindhuwelijk met hun zoon, en werd zij vervolgens in het huishouden ingeschakeld, in plaats van naar school te gaan en andere activiteiten te ontwikkelen die kaderen in een normale zelfontplooiing van een meisje van haar leeftijd. Uit de vaststellingen van de verbalisanten, de diverse verklaringen en de dossiergegevens kan worden opgemaakt dat zij huishoudelijke activiteiten diende te verrichten in omstandigheden die in strijd waren met de menselijke waardigheid. Dat zij hiertoe toestemming zou hebben verleend en zelfs niet zou hebben geklaagd over haar lot, doet geen afbreuk aan het strafbare karakter van de feiten. Ook de specifieke culturele context waarbinnen de feiten zich afspeelden is niet van aard, strafrechtelijke immuniteit te verlenen.

Tenlastelegging F is dan ook bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier.

Wat betreft tenlasteleggingen G en H.II

Uit de gegevens van het strafdossier kan worden opgemaakt dat F. B. vanuit Duitsland naar België werd overgebracht om in ons land gebeurlijk de plaats te gaan innemen van N. A. In tegenstelling tot hetgeen bij N. A. het geval was, is tussen de ouders geen akkoord tot stand gekomen over een gebeurlijk huwelijk conform de Roma-traditie.

De rechtbank is van oordeel dat uit de voorliggende dossiergegevens niet met voldoende zekerheid kan worden opgemaakt dat er ten aanzien van F. B. sprake was van een poging mensenhandel (tenlastelegging G) en dat alle hiertoe vereiste constitutieve bestanddelen vervuld zijn.

Ook de aanranding van de eerbaarheid (tenlastelegging H.II) staat onvoldoende vast wat betreft F. B.; veronderstellingen en verklaringen van personen (met name S.a H.) die zelf geen getuige waren van feitelijkheden opzichtsens F. B. volstaan niet voor een veroordeling van eerste beklaagde voor de feiten onder tenlastelegging H.II. Uit de vaststelling dat eerste beklaagde niet wenste te antwoorden op de vraag of hij seksuele betrekkingen had met F. B. kan evenmin worden afgeleid dat er sprake was van een aanranding van de eerbaarheid. Het dossier bevat onvoldoende objectieve en betrouwbare elementen waaruit kan worden opgemaakt welke concrete handelingen eerste beklaagde zou hebben gesteld opzichtsens F. B. en in welke omstandigheden.

Gelet op het voorgaande zal eerste beklaagde worden vrijgesproken van de feiten onder tenlasteleggingen G en H.II.

Wat betreft tenlastelegging H.I

Bij nazicht blijkt dat zich in de omschrijving van de feiten onder tenlastelegging H.I.b) een datumfout/verschrijving bevindt en dat de incriminatieperiode dient te worden heromschreven in die zin dat in plaats van “1 april 2014” dient te worden gelezen “1 april 2015”, zijnde de datum waarop eerste beklaagde de volle leeftijd van 18 jaar bereikte. De rechtbank zet deze materiële vergissing recht.

Uit het gegeven dat derde beklaagde door de Raadkamer buiten vervolging werd gesteld wegens feiten van aanranding van de eerbaarheid die hij in de periode tussen 1 januari 2015 en 14 juni 2016 (cfr. de oorspronkelijke tenlastelegging M) rechtstreeks zou hebben gepleegd opzichts N. A., uit de dossiergegevens en uit de toelichtingen ter zitting maakt de rechtbank op dat onder tenlastelegging H.I.a) wordt bedoeld dat tweede en derde beklaagde kennis hadden van de feiten onder tenlastelegging H.I.b) (en gebeurlijke MOF-feiten met dezelfde kwalificatie tijdens de maanden voorafgaand aan de meerderjarigheid van eerste beklaagde) en dit deden in plaats van in te grijpen.

Los van de bedenkingen die men terzake kan hebben naar moraliteit en ouderlijke verantwoordelijkheid toe, is de rechtbank van oordeel dat voormelde houding op zich niet volstaat als basis voor een veroordeling van tweede en derde beklaagde hoofdens feiten van aanranding van de eerbaarheid ten aanzien van N. A.. Tweede en derde beklaagde zullen dan ook worden vrijgesproken van de feiten onder tenlastelegging H.I.a).

In de mate waarin onder tenlastelegging H.I.a) toch zou worden verwezen naar feiten die derde beklaagde rechtstreeks zou hebben gepleegd ten aanzien van N. A., merkt de rechtbank op dat zulks onvoldoende blijkt uit de thans voorliggende gegevens van het strafdossier.

De feiten onder tenlastelegging H.I.b) zijn lastens eerste beklaagde afdoende bewezen op grond van de resultaten van het strafonderzoek, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van het slachtoffer en de verklaringen van eerste beklaagde zelf, in de mate waarin hij de feiten toegaf.

Wat betreft tenlastelegging K

De feiten onder tenlastelegging K zijn lastens eerste beklaagde afdoende bewezen op grond van de resultaten van het strafonderzoek, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, en de verklaringen van eerste beklaagde zelf, waarbij hij toegaf, dat hij ook reeds eerder slagen of verwondingen toebrengt aan N. A..

Bestrafing :

Bij het bepalen van de hoofd- en (eventuele) bijkomende straffen en hun maat in hoofde van beklaagden, wordt rekening gehouden met de concrete aard en ernst van de feiten, met de gevolgen, met de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, met de persoonlijkheid van beklaagden, met hun aandeel in de feiten en met hun strafrechtelijk verleden. Aan eerste beklaagde werden in het verleden reeds maatregelen opgelegd wegens als misdrijf omschreven feiten; daarnaast vermeldt zijn

strafregister een veroordeling door de politierechtbank. Tweede beklaagde liep in het verleden twee –weliswaar beperkte- correctionele veroordelingen op. Het strafregister van derde beklaagde vermeldt slechts veroordelingen door de politierechtbank.

De respectievelijk in hunnen hoofde bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van zowel tweede als derde beklaagde wegens eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 van het Strafwetboek ten aanzien van ieder van hen slechts één straf, de zwaarste, dient te worden uitgesproken.

De lastens eerste beklaagde bewezen verklaarde feiten onder tenlasteleggingen A (zoals geherkwalificeerd), I en J vermengen onderling zich in zijn hoofde wegens eenheid van misdadig opzet.

Ook de lastens bewezen verklaarde feiten onder tenlasteleggingen H.I.b) en K vermengen zich in zijn hoofde wegens eenheid van misdadig opzet.

De feiten zijn zeer ernstig. Eerste beklaagde bracht N. A. in de nacht van 27 op 28 juli 2016 meerdere steek- en snijwonden toe waarvan er meerdere als diep penetrerend werden aangemerkt. Ten gevolge van deze verwondingen diende het slachtoffer geopereerd te worden; de gevolgen hadden potentieel nog veel ernstiger kunnen zijn. Deze feiten geven blijk van een bijzonder groot gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. Vervolgens pleegde eerste beklaagde schuldig verzuim en uitte hij bedreigingen. Ook de aanranding van de eerbaarheid en de andere feiten van slagen of verwondingen kunnen uiteraard geenszins door de beugel. Niettegenstaande het relatief gunstig strafregister van eerste beklaagde is de rechtbank van oordeel dat zich ten aanzien van hem ernstige en effectieve bestraffingen opdringen zoals hierna bepaald.

Gelet op artikel 378, §1 Sw. dient eerste beklaagde tevens te worden ontzet uit de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid Sw.

Tweede en derde beklaagde dienen het signaal te krijgen dat de wijze waarop zij de ontucht of het bederf van een minderjarige vergemakkelijken of begunstigen absoluut niet getolereerd kan worden, evenmin als de lastens hen bewezen verklaarde feiten van mensenhandel. Ook het schuldig verzuim in hoofde van tweede beklaagde kan niet door de beugel.

Naar het oordeel van de rechtbank komt tweede beklaagde niet in aanmerking voor de gunst van de opschorting gelet op de ernst van de feiten.

De rechtbank is op basis van de voorliggende gegevens en de toelichtingen ter zitting van oordeel dat tweede en derde beklaagde, wat respectievelijk aan hen op te leggen gevangenisstraf en geldboete betreft, in aanmerking komen voor een probatie-uitstel zoals hierna bepaald.

Om de preventieve werking van het uitstel zo lang mogelijk te laten duren, wordt het aan tweede en derde beklaagde verleende probatie-uitstel opgelegd voor een periode van vijf jaar.

Gelet op artikel 382, §1 Sw. dienen tweede en derde beklaagde tevens te worden ontzet uit de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid Sw.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Wat betreft burgerlijke partij Mr. A. M. qq. voogd ad hoc voor de minderjarige N. A.

Met verwijzing naar de gegevens van het strafdossier en de bijgebrachte stukken vordert voormelde burgerlijke partij, uit hoofde van schade die zij zou hebben geleden ingevolge de voormelde feiten, een vergoeding van 10.000 euro van eerste beklaagde, een vergoeding van 2.500 euro van tweede beklaagde en een vergoeding van 2.500 euro van derde beklaagde.

Op basis van de gegevens van het strafdossier, de bijgebrachte stukken en de toelichtingen ter zitting is de rechtbank van oordeel dat de vorderingen van voormelde burgerlijke partij gegrond zijn en kunnen worden toegekend.

Wat betreft burgerlijke partij Mr. A. N. qq. voogd ad hoc voor de minderjarige F. B.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde wegens de feiten onder tenlasteleggingen G en H.II, is de vordering van de burgerlijke partij ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 185, 191, 194, 195, 226, 227 en 282 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,

artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierboven vermelde tenlastelegging F,

en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 50, 65, 66, 79, 80, 84, 327, 372 lid 1, 379, 392, 398, 399, 405bis, 405ter, 422bis van het Strafwetboek

Rechtsdoende op tegenspraak

Op strafgebied :

Herkwalificeert de feiten onder tenlastelegging A zoals hoger aangegeven.

Verbeteret de materiële vergissing in tenlastelegging H.I.b zoals hoger aangegeven.

Spreekt eerste beklaagde M. B. vrij van de feiten onder tenlasteleggingen E.II, G en H.II.

Spreekt tweede beklaagde D. B. vrij van de feiten onder tenlasteleggingen B, E.I en H.I.a).

Spreekt derde beklaagde P. H. vrij van de feiten onder tenlasteleggingen B, E.I en H.I.a).

Veroordeelt eerste beklaagde M. B., wegens de vermengde feiten onder tenlasteleggingen A (zoals geherkwalificeerd), I en J, tot een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIG MAANDEN en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Veroordeelt eerste beklaagde M. B., wegens de vermengde feiten onder tenlasteleggingen H.I.b) en K, tot een gevangenisstraf van TWEE JAAR.

Ontzet eerste beklaagde uit de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid Sw, voor een periode van vijf jaar

Veroordeelt tweede beklaagde D. B., wegens de vermengde feiten onder tenlasteleggingen C, D, F en J, tot een hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Aangezien D. B. vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie jaar of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een gunstmaatregel van aard is om de verbetering van deze veroor-deelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1, 8 en 9 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van D. B. , wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden.

gekoppeld aan de volgende probatievoorwaarden die voorzien zijn door de wet:

- 1) geen strafbare feiten plegen
- 2) een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast
- 3) gevolg geven aan de oproepingen van de probatiewaard en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast.

en de probatiewaard waarmee beklaagde vooraf heeft ingestemd:

- inspanningen doen om Nederlands te leren, hiertoe de nodige lessen Nederlands volgen, hieraan actief deel te nemen en daarvan de bewijzen voorleggen aan de Justitieassistent;
- in samenspraak met de Justitieassistent, een integratiecursus volgen, hieraan actief deel te nemen en dienaangaande de nodige bewijzen voorleggen aan de Justitieassistent;
- actief op zoek gaan naar werk en/of een opleiding volgen met het oog op haar inschakeling op de arbeidsmarkt en vervolgens te werken, met voorlegging van de nodige bewijsstukken aan de Justitieassistent)

Ontzet tweede beklaagde uit de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid Sw, voor een periode van vijf jaar.

Veroordeelt derde beklaagde P. H., wegens de vermengde feiten onder tenlasteleggingen C, D en F, tot een hoofdgevangenisstraf van DERTIG MAANDEN en tot een geldboete van HONDERD EUR.

Aangezien P. H. vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie jaar of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een gunstmaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1, 8 en 9 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van P. H., wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden.

gekoppeld aan de volgende probatiewaard die voorzien zijn door de wet:

- 1) geen strafbare feiten plegen
- 2) een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast
- 3) gevolg geven aan de oproepingen van de probatiewaard en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast.

en de probatiewaard waarmee beklaagde vooraf heeft ingestemd:

- inspanningen doen om Nederlands te leren, hiertoe de nodige lessen Nederlands volgen, hieraan actief deel te nemen en daarvan de bewijzen voorleggen aan de Justitieassistent;
- in samenspraak met de Justitieassistent, een integratiecursus volgen, hieraan actief deel te nemen en dienaangaande de nodige bewijzen voorleggen aan de Justitieassistent;
- actief op zoek gaan naar werk en/of een opleiding volgen met het oog op haar inschakeling op de arbeidsmarkt en vervolgens te werken, met voorlegging van de nodige bewijsstukken aan de Justitieassistent)

Ontzet derde beklagde uit de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid Sw, voor een periode van vijf jaar.

Verplicht eerste veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 2X 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25/12/2016, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op 2 X 200 EUR.

Verplicht tweede en derde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25/12/2016, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op elk 200 EUR.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde tot betaling van elk 1/3 van de kosten van het geding belopende 795,66 EUR in het totaal (de kosten één en ondeelbaar zijn de door de lastens beklagden bewezen feiten) door en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk besluit van 28 december 1950 , tot een vergoeding van elk 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboeten van 100 EUR, vermeerderd worden met 50 decimes, zodat die geldboeten elk 600 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op elk één maand;

Verklaart verbeurd het in beslag genomen mes, eigendom van veroordeelde en die het voorwerp van het misdrijf uitmaken of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf, ter griffie neergelegd als overtuigingsstuk nummer OS 2016/11234 overeenkomstig artikel 42 en 43 van het Strafwetboek.

en artikel 8 van de wapenwet.

Op burgerrechtelijk gebied :

Wat betreft burgerlijke partij Mr. A. M. qq. voogd ad hoc voor de minderjarige N. A.

Verklaart de vordering van burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde tot betaling van een som van TIENDUIZEND EUR (10.000 euro) aan voormelde burgerlijke partij.

Veroordeelt tweede beklagde tot betaling van een som van TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR (2.500 euro) aan voormelde burgerlijke partij.

Veroordeelt derde beklagde tot betaling van een som van TWEEDUIZENDVIJFHONDERD EUR (2.500 euro) aan voormelde burgerlijke partij.

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde solidair tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1320 euro.

Wijst het anders- en/of meergevorderde af.

Wat betreft burgerlijke partij Mr. A. N. qq. voogd ad hoc voor de minderjarige B. F.

Verklaart de vorderingen van voormelde burgerlijke partij ongegrond.

Houdt de overige burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni

1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op zeven februari tweeduizend en zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

I. De Ridder, ondervoorzitter, voorzitter van de kamer, rechter,

P. Eckert, rechter,

H. Vleugels gerechtelijk stagiair(art.259 octies par 6 II Ger. Wb)

substituut-procureur des konings,

J. Soete, griffier.